

Bibliaóra – 2026. április 09.

Előfohász: „Ne beszélj elhamarkodottan, ne hirtelenkeds el az Isten előtt kimondott szavadat, mert Isten a mennyben van, te pedig a földön, ezért kevés beszédű légy!” (Préd 5,1) Ámen.

Ének: 134. zsoltár: „Úrnak szolgálai mindnyájan...”

Előima: Szerető mennyei Édesatyánk! Hálát adunk Neked, hogy ma is összegyűjtesz bennünket a Te jelenlétedbe. Köszönjük, hogy ahogyan egykor megjelentél népednek, és megmutattad dicsőségedet, úgy ma is élő és jelenlévő Isten vagy. Urunk, taníts minket tisztelettel és alázattal megállni Előtted. Ahogyan Áron és a nép a Te parancsod szerint közeledett Hozzád, úgy szeretnénk mi is engedelmes szívvel jönni Hozzád. Kérünk, tisztítsd meg a szívünket, vedd el mindazt, ami elválaszt Tőled. Adj őszinteséget, hogy ne rejtjük el Előled a valóságunkat, hanem igaz szívvel álljunk meg Előtted. Köszönjük, hogy Te vagy az, Aki elfogadtad Urunk alázatos áldozatát, és Aki közösséget készítesz a Te népednek ma is. Kérünk, jelenj meg közöttünk ezen az alkalmon is: szólj hozzánk, formálj bennünket, és mutasd meg a Te dicsőségedet. Add, hogy ne csak hallgatói, hanem engedelmes cselekvői legyünk az Igének. Vezess bennünket a Te utadon, és taníts minket Veled élni nap mint nap. Jézus Krisztus nevében kérünk, hallgass meg bennünket. Ámen.

Ószövetségi alapige: Mózes III. könyve 9. fejezet: „A nyolcadik napon szólította Mózes Áront és fiait meg Izráel véneit. Ezt mondta Áronnak: Végy egy borjút a vétekáldozathoz, egy kost pedig az égőáldozathoz; hibátlanok legyenek. Azután áldozd fel őket az Úr előtt. Izráel fiaihoz pedig így szólj: Fogjatok egy kecskebakot a vétekáldozathoz meg egy borjút és egy bárányt az égőáldozathoz – egyévesek és hibátlanok legyenek –, továbbá egy marhát meg egy kost a békeáldozathoz, hogy levágjátok az Úr előtt, végül olajjal gyúrt ételáldozatot, mert ma megjelenik előttetek az Úr. Odavitték tehát a kijelentés sátra elé, amiket Mózes megparancsolt. Az egész közösség is odajárult, és megállt az Úr előtt. Ekkor azt mondta Mózes: Ezt kell tennetek az Úr parancsára, hogy megjelenjen előttetek az Úr dicsősége. Áronnak pedig ezt mondta Mózes: Járulj oda az oltárhoz, és készítsd el vétekáldozatodat és égőáldozatodat, és végezz engesztelést magadért és a népért. Azután készítsd el a nép áldozatát, és végezz engesztelést értük, ahogyan megparancsolta az Úr. Akkor odajárult Áron az oltárhoz, és levágta a saját vétekáldozatára szánt borjút. Áron fiai odavitték hozzá a vért, ő belemártotta ujját a vérbe, és megkente az oltár szarvait, a többi vért pedig odaöntötte az oltár aljára. A vétekáldozat kövérjét, a veséket meg a májon levő hártját elfüstöltötte az oltáron, ahogyan megparancsolta Mózesnek az Úr, a húst és a bőrt pedig elégette a táboron kívül. Azután levágta

az égőáldozatot. Áron fiai odanyújtották neki a vért, ő pedig körös-körül az oltárra hintette. Az égőáldozatot is odanyújtották neki darabonként, a fejvel együtt, ő pedig elfüstölögtette az oltáron. A belet és a lábszárakat megmosta, és úgy füstölögtette el az oltáron, az égőáldozatra téve. Bemutatta a nép áldozatát is. Fogta a nép vétekáldozatára szánt bakot, levágta és bemutatta vétekáldozatul, ahogy az előzőt. Az égőáldozatot is bemutatta – az előírások szerint készítette el –, majd bemutatta az ételáldozatot: vett belőle egy tele marokkal, és elfüstölögtette az oltáron. Ezt a reggeli égőáldozaton kívül készítette el. Akkor levágta a nép békeáldozatára szánt marhát és kost. Áron fiai odanyújtották neki a vért, ő pedig körös-körül az oltárra hintette. A marha és a kos kövér részeit, a farkat és ami a veséket borítja, meg a májon levő hártyát, mindezeket a kövér részeket rárakták a szegyekre. A kövér részeket elfüstölögtette az oltáron, a szegyeket meg a jobb combot pedig felmutatta Áron felmutatott áldozatul az Úr színe előtt, ahogyan Mózes parancsolta. Akkor fölemelte Áron a kezét a nép felé, és megáldotta őket, majd lejött, miután befejezte a vétekáldozatot, az égőáldozatot és a békeáldozatot. Mózes és Áron bement a kijelentés sátrába, azután kijöttek, és megáldották a népet. Ekkor megjelent az Úr dicsősége az egész nép előtt. Tűz csapott ki az Úr színe elől, és megemésztette az oltáron az égőáldozatot és a kövér részeket. Amikor látta ezt az egész nép, felujjongott, és arcra borult.”

Kedves Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Az elfogadott áldozat és Isten megjelenő dicsősége összetartozik. Mózes Áront felhívja arra, hogy mutassa be önmagáért és a népért a vétekáldozatot és égőáldozatot. A vétekáldozat. bűnért való engesztelés. Az égőáldozat: teljes odaszánás, Istennek szentelt élet. Jézus egy személyben teljesítette ezeket a feltételeket: bűnért való áldozat, teljesen Istennek szentelt élet. Keresztelő János rámutat: „Íme, az Isten Báránya...” (Jn 1,29) Ő az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit.

Az áldozat minősége: tökéletesség. Istennek nem lehet akármit áldozni: Egy éves, ép, hím állat. Hibátlan, tehát elfogadható Isten előtt. Beteljesedés az Újszövetségben. Jézus Krisztus tökéletes volt minden tekintetben: büntelen, hibátlan áldozat. Nem akármi kerülhet Isten elé – csak a tökéletes

Az áldozat nyilvánossága. Az áldozat bemutatása az Úr előtt történik és az egész közösség szeme láttára. Krisztusnál is a kereszt eseménye nyilvános. Az egész világ bűnéért történt. A Golgotán mindenki előtt nyilvánvaló, hogy mi történt, aki előtt pedig nem, az...

Vér és engesztelés. Vérrrel való meghintés. Oltár szarvainak megkenése. A vér jelentése élet, ahhoz, hogy megtörténjen, egy életet fel kell áldozni. Az áldozat bemutatása komoly dolog, a bűn eltörlése nem egy egyszerű folyamat. Az elégtétel az elégtétel. A beteljesedés megtörtént: Krisztus vére tisztít meg, Ő ad végleges engesztelést.

Pap és áldozat: Az ószövetségi pap külön áldozatot mutat be önmagáért, a népért külön áldozatot hoz. Újszövetségi fordulat: Jézus Krisztus, bűntelen pap, az újszövetség papja, maga az áldozat. Nemcsak Izráélért, hanem az egész világért. Ő a megbékélés áldozata

Az áldozat részletei és Krisztus

Belsősegek elfüstölögtetése: „kedves illat” Istennek Krisztus: teljes önátadás, Istennek kedves áldozat.

Test elégetése a táboron kívül történik. Krisztus Jeruzsálemen kívül halt meg, a Golgota hegyén. Kívül, elvetetten – mégis értünk

Az áldás és Isten válasza

A pap megáldja a népet, Isten tüze megjelenik, vagyis elfogadja az áldozatot. Jelentés: Isten válaszol, az Úr elfogad. Isten, mint „emésztő tűz.” Isten dicsősége megmutatkozik. Az Úr hatalma megbocsátó szeretetének és bűntörlő hűségének megnyilatkozása. Isten szeretet. Megjelenik a nép körében. Az Úr ott van és kijelenti önmagát. Népével közösséget vállal.

A nép ujjongása félelem. A nép földre borulása tisztelet. Félelem. Istenfélelem. Leborulni... Arcra borulni. Amikor Isten nem rejti el arcát, akkor kell arcra borulni Előtte. Hódolni, dicsőíteni, magasztalni. Meghódolni Isten előtt.

Ének: 222. dicséret 1. verse: „Ó, mennyeknek fényessége...”

Újszövetségi alapige: János evangéliuma 21. rész 1-14. versei: „Ezután ismét megjelent Jézus a tanítványoknak a Tibériás-tengernél. Így jelent meg: együtt voltak Simon Péter és Tamás, akit Ikernek hívtak, Nátánaél a galileai Kánából meg Zebedeus fiai és a tanítványok közül még kettő. Simon Péter így szólt hozzájuk: Elmegyek halászni. Ők erre ezt mondták: Mi is elmegyünk veled. Elindultak, és beszálltak a hajóba, de azon az éjszakán semmit sem fogtak. Amikor már reggel lett, megállt Jézus a paron, a tanítványok azonban nem tudták, hogy Jézus az. Jézus megkérdezte tőlük: Fiaim, nincs valami ennivalótok? Így válaszoltak neki: Nincs. Ő pedig ezt mondta nekik: Vessétek ki a hálót a hajó jobb oldalán, és találtok. Kivetették tehát, de kivonni már nem

tudták a rengeteg hal miatt. Ekkor odaszólt Péterhez az a tanítvány, akit Jézus szeretett: Az Úr az! Amikor Simon Péter meghallotta, hogy az Úr az, magára vette felsőruháját, mert mezítelen volt, és belevetette magát a tengerbe. A többi tanítvány pedig a hajóval jött, mert nem voltak messze a parttól, csak mintegy kétszáz könyöknyire, és kivonták a hálót a halakkal. Amint kiszálltak a partra, paraszat láttak ott, rajta halat és még kenyeret is. Jézus így szólt hozzájuk: Hozzatok a most fogott halakból! Simon Péter beszállt, és kivonta a partra a hálót, amely tele volt nagy halakkal, szám szerint százötvenhárommal; és bár ilyen sok volt, nem szakadt el a háló. Jézus ezt mondta nekik: Jöjjetek, egyetek! A tanítványok közül azonban senki sem merte őt megkérdezni: Ki vagy te? Tudták ugyanis, hogy az Úr ő. Jézus tehát odament, vette a kenyeret, és odaadta nekik, ugyanúgy a halat is. Ez már a harmadik alkalom volt, hogy Jézus megjelent a tanítványoknak, miután feltámadt a halottak közül.”

Kedves Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Jézus Krisztus újra megjelent a tanítványoknak, ezzel életre és szolgálatra hívta az övéit Önmagával.

Hat tanítvány támogatja Péter döntését: „Elmegyek halászni”, visszatérés a régi keresethez és a berögzött hivatáshoz. A többiek mellé állnak: „Mi is megyünk veled.” A tanítványok összetartanak. Kölcsönösség és baráti támogatás jellemzi őket. Az együttlét örömeivel ajándékozz meg egymást, de irány nélkül.

Krisztus nélkül azonban az eredmény nulla. Egész éjjel halásznak, semmit nem fognak. Tapasztalt halászok, mégis eredménytelenül végzik. Milyen nagy igazság: Megyünk, dolgozunk, igyekszünk, de Krisztus nélkül az eredmény: nulla. Nélküle: nincs fogás, nincs asztalközösség, nincs igazi közösség.

Jézus azonban jön, majd kérdez és parancsol. Ő a parton áll. Így szól: „Gyermekeim.” Megkérdezi: „Van valami ennivalótok?” Fontos kép ez. Jézus érdeklődik. „Éhes” – belép az ember valóságába, a tanítványok válasza: egyértelmű és őszinte – „Nincs”. A keresztényeknek mindig „jó képet” kell mindenhez vágniuk. A nem is opció. Őszinteségre van szükség. Mutassuk meg egymásnak a valódi arcunkat. Legyünk őszinték.

A hiányt ugyanis az oldja meg, aki rákérdez. Jézus kérdez, és Ő feladvány, az élet megoldója, mert él: „Vessétek ki a hálót a jobb oldalra!” Nála nincs hiány. Vele semmiben nem szenvedünk hiányt. Ő az Úr. Ő ad megoldást, valósat, konkrétat és nekünk szólót. Személyes és azonnali vélemény.

„Az Úr az!” – mély felismerés. Ők már túl vannak egy csodálatos halfogáson (ld. Lk 5,1-11). A háló megtelik, 153 hal. Jézus nélkül: nulla. Jézussal: bőség. Senki sem

kérdezi: „Ki vagy?” Mindenki tudja: Az Úr az! Nekünk nincs megoldásunk. Nála van megoldás. Nem lehet senki más. Csak Jézus, Isten Fia, a Megváltó.

Együttműködés Krisztussal. Jézus már készített tüzet, kenyeret és halat. Mégis azt mondja: „Hozzatok a halakból!” Miért? Jézus a tanítványokon keresztül cselekszik. Nélkülünk nem cselekszik. Eszközök vagyunk a kezében. Jézus nélkül semmit sem tehetünk. Nélkülünk az Ő munkája nem válik láthatóvá a világban.

Emberek halászata a szolgálatunk. A halászat, a szolgálat képe. 153 hal a teljesség és a sokféleség. Embereket „halászni” Krisztus nélkül = nulla esély. Krisztussal = gyümölcsöző élet. Mi a szolgálatod prioritása? Ki áll a keresztyén életed középpontjában? Hol vagy? Hogyan szolgálsz?

Jézus – az igazi vezető. Nem Péter irányít, bár tapasztalt és segítői vannak. Jézus az, aki parancsol. Ő mondja meg: hol, mit és hogyan. Ő vezeti a „csónakot”. Nélküle minden hiábavaló. Nélküle az egyház csak egy halászegylet, ahol minden eredmény nulla.

Asztalközösség – közösség Krisztussal. Jézus ételt készít. Meghív: „Gyertek, egyetek!” Közösséget formál. Közelségében vonz. Örömet közvetít. Megbékéltet. Bátorításként hangzik minden szava. „Gyermekeim”: kapcsolat az Úr és az Ő gyermekei között. Szeretetközösség, elfogadás és gondoskodás.

Krisztus harmadik megjelenése, megerősítés. Tanítja őket: Ne féljete, szolgálatok a Feltámadottal és éljete az Ő jelenlétében.

Élet Krisztussal: mindenünk megvan, van irány, gyümölcs és közösség. Krisztus nélkül: üresség, fáradtság és nulla eredmény.

Utóíma: Urunk, feltámadott Jézus Krisztus, hálát adunk Neked, hogy ma is megszólítottál minket, és emlékeztettél arra, hogy Nélküled minden igyekezetünk hiábavaló. Megvalljuk Előtted, hogy sokszor a magunk útját járjuk, visszatérünk a megszokotthoz, a biztosnak tűnőhöz, és elindulunk Nélküled – de így gyakran üres marad a hálónk és a szívünk is. Köszönjük, hogy Te utánunk jössz, megállsz életünk partján, megszólítasz bennünket szeretettel: „Gyermekeim”, és nem fordulsz el tőlünk akkor sem, amikor azt kell mondanunk: „Nincs.” Taníts minket őszinteségre Előtted és egymás előtt, hogy merjük felvállalni hiányainkat, és Tőled várjuk a betöltést. Urunk, add, hogy felismerjük a Te hangodat, és engedelmesen vessük ki a hálót ott, ahol Te mondod. Vezesd életünket, szolgálatunkat, közösségünket, hogy ne magunkat kövessük, hanem Téged. Köszönjük, hogy bevonsz minket a Te munkádba, és eszközeiddé teszel

bennünket, hogy embereket hívhassunk Hozzád. Áldd meg közösségünket, formálj minket szeretetben és egységben, és hívj újra és újra a Veled való asztalközösségbe, hogy jelenlétedben erőt, békességet és örömet nyerjünk. Maradj velünk, Urunk, vezesd „csónakunkat”, habok között hánykódó hajódra, hogy életünk gyümölcsöt teremjen a Te dicsőségedre. Ámen.

Úri ima: Mi Atyánk...

Áldás: „Ne legyetek tehát hozzájuk hasonlók, mert tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, még mielőtt kérnétek tőle (Mt 6,8).” Ámen.

Ének: 342. dicséret: „Jézus, világ megváltója...”